

SÔNG TỐT SẼ GẶP TỐT!

Câu chuyện liên quan đến một người lính trẻ, tuổi 20. Biệt Kích (*Hòn Ma Biên Giới*) VNCH nằm lại tại khu rừng Hoà Bắc, Hoà Liên, Đà Nẵng.

Chiều hôm qua Thu Nguyen nhận cuộc điện thoại của mấy anh em một thời làm nghĩa vụ tại Campuchia. Mời đến nhà một người bạn thời lính, có chút tiệc nhỏ.

Cách vài tháng là anh em chúng tôi gặp mặt một lần, quan tâm đến cuộc sống hiện tại, và hay nhắc về lại một thời tuổi trẻ, của những ngày tháng gian khổ ở Campuchia.

Nhưng lần này thì khác, tôi được nghe một câu chuyện thật tuyệt vời! Của bạn Hồng. Lính trinh sát. Đại đội C 21. E 38. Bạn kể lại câu chuyện: Hôm ngày 30/4/2019

Trưa đó bạn đang nằm ngủ, nghe người em chạy vào đánh thức, và nói: Anh Hồng ơi! Có nhiều người lạ, sang trọng lắm... đến tìm anh! Mắt nhắm mắt mở, bạn Hồng chưa hiểu gì hết. Sau khi ra gặp số người đi tìm Hồng. Hồng chưa kịp hỏi những vị khách, thì đã có một người lớn nhất trong số người đó thật sang trọng với giọng nói Sài Gòn: Xin lỗi em! Cho anh hỏi em có phải là Hồng không? Hồng trả lời dạ đúng rồi anh! Các anh tìm em có việc gì không? Người đàn ông đó nói tiếp: Anh có hỏi thăm nơi địa phương ở đây, có người nói em có biết một người lính VNCH chết trước ngày giải phóng Đà Nẵng 29/3/1975 khoảng mấy ngày, có đúng thật vậy không? Giây phút này Hồng rất hồi hộp, và hỏi lại mấy vị khách: các anh có biết tên của người lính đó không? Cho em biết! Nếu không sẽ nhầm! Người đàn ông trả lời: người lính đó tên Hậu (*) ! Lúc này toàn thân Hồng như thấy rung lên, vừa vui và hồi hộp!

Bạn Hồng lúc này không chần chừ, cầm tay người đàn ông đó và cùng mấy người, chạy ra phía sau nhà, nơi đó là khu đồi có những nghĩa trang. Hồng nói anh Hậu nằm đây! Lúc này Hồng đứng trước ngôi mộ vái lên những câu: anh Hậu ơi! Anh thật linh...

Mấy tháng gần đây. Hồng thường hay ra mộ vái với anh:

Nếu anh có linh thiêng, thì tìm gia đình của anh, đưa anh về với gia đình. Còn nơi đây cũng gần bị giải toả!

Riêng Hồng thì từ trước đến nay cũng đã đi tìm gia đình anh Hậu đến tận Đồng Tháp, theo như những giấy tờ Hồng đã tìm thấy trong cái ví của anh, cái ngày bị bắn chết bên hồ nước. Những lần đi tìm của Hồng đều vô âm tính [bất vô âm tín?]....

Sau khi gia đình anh Hậu đã biết đúng đó là ngôi mộ thật của người em út trong gia đình. Trong những ngày gần đó họ đã quay về lại khách sạn Đà Nẵng, chờ Hồng đi coi ngày giờ tốt! Rồi mới xin hốt cốt anh Hậu.

Ngày hốt cốt cho anh Hậu. Cũng chính một mình tay Hồng hốt cốt cho anh!

Đêm hôm qua Hồng kể lại câu chuyện cho anh em tôi nghe. Cũng giống như Hồng đã kể cái ngày chết của anh Hậu cho những người thân của anh Hậu nghe.

Hồng kể: Vào ngày 27/3/1975 là còn hai ngày nữa "giải phóng" Đà Nẵng ngày 29/3/1975. Hồng khi đó mới 9 tuổi. Hôm đó Hồng đi chăn trâu, khi ngang qua hồ nước con trâu nó hát Hồng ngã xuống bên cái hồ nước, khi Hồng té xuống cạnh bên hồ thấy phát hiện có một cái xác chết của một người lính VNCH vẫn còn máu! Hồng kéo anh Hậu lên nhưng đã chết. Sau đó Hồng quay về kể lại cho người thân nghe. Người thân mới nói Hồng ra xem trong túi quần anh lính đó thử có cái gì không! Khi Hồng ra tìm trong túi quần anh Hậu, thấy có một cái ví, mở ra thấy có tiền và giấy tờ. Hồng đã mang tất cả những thứ đó về nhà.

Đến 7 năm sau... Lúc này Hồng đã đúng 16 tuổi. Cũng hôm đó đi Chăn trâu, lại thêm một lần nữa khi đi ngang qua cái hồ nước... Con trâu cũng đã làm cho Hồng ngã trúng ngay chỗ mà Hồng đã bị ngã cách đó 7 năm. Sau khi ngã xuống bên bờ hồ, trước mặt Hồng đã nổi lên một cái đầu lâu... lần này Hồng trở về nhà, với cái tuổi 16 ý thức hơn cái tuổi những năm mới 9 tuổi! Hồng mang câu chuyện ra kể lại cho người mẹ ruột.

Hồng kể: Mẹ ơi! Hôm qua khi đi chăn trâu, cũng đi ngang qua chỗ lần trước... Con đã thấy cái đầu lâu! Chắc là của anh Hậu! Ngày mai con sẽ hốt cốt anh và sẽ chôn cho tử tế! Ngày xưa con mới 9 tuổi chưa biết gì. Ngày nay 16 tuổi cho con làm trách nhiệm này. Mẹ Hồng nghe xong bà đã đồng ý! Và khuyên con mấy điều, ra hốt cốt nhớ đừng để cho ai biết. Nếu không sẽ bị liên lụy tới gia đình!

Ngày hôm sau Hồng ra lại chỗ cái hồ nước, mang theo những tấm vải mà mẹ Hồng đã chuẩn bị trước. Suốt ngày hôm đó Hồng mò hết quanh cả cái hồ nơi anh Hậu nằm ở đó đã nhiều năm. Sau khi hốt xong, Hồng kiểm tra hết tất cả những số xương cốt, nhưng vẫn sợ còn thiếu... Hồng mới vái tiếp: anh Hậu ơi! Nếu anh có linh thiêng thì cho em thêm mấy

tiếng nữa tìm cho đủ cốt anh! Chứ đừng để sau này khi em chôn rồi, anh về đòi hỏi em là không được! Nhưng thật sự Hồng đã làm tốt hết trách nhiệm của mình!

Ngày hôm đó Hồng cũng làm cái lễ cúng cơm và chôn anh Hậu trên một cái đồi phía sau nhà, nơi đó cũng có những ngôi mộ của gia đình Hồng.

Nghe câu chuyện xong, tôi cảm thấy yêu quý bạn mình nhiều hơn!!!

Và Hồng lại kể tiếp: Anh Hậu này linh lắm các bạn tôi ơi! Hồng kể: Những năm tháng ở Campuchia thật sự có những lần quá kiệt sức... của thằng lính trinh sát! Gian khổ và cái chết không còn tin tưởng nổi nữa. Hồng nói: Nhớ lại ngày hôm đó vì quá mệt mỏi Hồng có nghĩ đến anh Hậu! Và đã khấn nguyện... với anh Hậu: Nếu anh có linh thiêng thì hãy giúp em.

Hoàn cảnh của em, cũng giống như hoàn cảnh của anh ngày xưa là người lính! Xin anh có linh... Thì cho em bị thương cái chân để trở về với gia đình. Nhưng đừng để cho em phải cụt chân như những đồng đội của em. Nếu ngày trở về mà không có đôi chân, thì làm sao sống nổi trên miền đất quê nghèo ấy!

Cách đó mấy ngày sau trên đường hành quân Hồng đã bị mảnh mìn cắt qua gót chân. Đúng thật là khó tin! Một khi đã trúng mìn thì chỉ có cụt giò và mất mạng! Nhưng bạn tôi đã được may mắn như những lời đã cầu nguyện...

Nói đến đây tôi nhìn thấy mặt bạn đã hiện lên nhiều cảm xúc. Hồng nói: Tôi đã chán cái đất này lâu rồi! Đã nhiều lần bỏ đi nhưng rồi lại trở về.

Từ khi biết vợ có nhân tình, đến ngày ly hôn với vợ, tất cả tài sản và nhà cửa để lại hết cho con. Hồng mang theo một tỷ đồng VN! Rong chơi khắp mọi miền... Một hôm đang nằm ngủ, mơ thấy có một người mặc đồ lính VNCH đến nói với Hồng: Em hãy nghe anh! Nên trở về lại quê. Nơi đó sẽ có cơ hội trong tương lai...

Khi thức dậy Hồng biết người trong mơ đó chính anh Hậu!

Lần đó Hồng trở về quê, nhưng không về lại ngôi nhà cũ, Hồng đi thẳng lên khu đất đã khai hoang. Ở đây bạn [áy] chăn nuôi và làm rẫy... nghe nói đến đất khu này bị giải toả... Tất cả những diện tích đất bạn Hồng có là: 4000 mét vuông, cộng thêm mấy hecta đất ruộng nữa!

Nãy giờ nói về bạn Hồng quên nói về chuyện hài cốt của anh Hậu!

Hôm đưa hài cốt anh Hậu về Sài Gòn. Hồng bận việc nên không đi cùng với mọi người.

Cách một ngày sau khi lo việc ở Đà Nẵng xong. Hồng vào Sài Gòn ngay. Gia đình anh Hậu xin được thiêu hài cốt gởi vào nhà thờ, vì anh Hậu trước đây theo đạo Thiên Chúa.

Hồng cũng xin phép lại với mọi người. Trước đây Hồng chôn anh Hậu và đã xin gởi về chùa! Nay nếu gởi về nhà thờ thì hãy cho Hồng xin keo anh Hậu có đồng ý được không. Sau khi Hồng dùng những đồng tiền xin keo, Những đồng tiền đã đúng theo ý của gia đình anh Hậu! Mọi sự đâu đã vào đó! Những ngày còn lại Hồng được gia đình anh Hậu xem Hồng như một người con út trong gia đình.

Mấy ngày đó Hồng được nhiều tình yêu thương của gia đình anh Hậu từ Pháp và Mỹ gọi về luôn quan tâm hoàn cảnh cuộc sống của Hồng!!!

Đêm qua sau khi chia tay về, Thu Nguyen có hỏi Hồng một câu: Vì sao số người đó biết Hồng tìm đến? Hồng trả lời: Trong số những người đó, có một anh lính Biệt Kích VNCH đã thoát chết ngay lần anh Hậu bị bắn. Anh đã dẫn gia đình anh Hậu đi tìm hiểu mấy ngày hôm đó! Và có nghe nói có một anh sĩ quan biệt kích nữa, cũng bị bắn cùng ngày với anh Hậu, nằm quanh khu vực đó.

Tới đây sẽ có một số người ở Mỹ trở về nhờ Hồng đi tìm xác của anh sĩ quan bị chết cùng ngày với anh Hậu.

Đang trong lúc nghe bạn Hồng kể, thì có người bạn nói đùa vô: Vậy từ nay Hồng được phúc dày từ phương xa rồi... Tôi cũng nói lên những câu... Nhưng Hồng đã thừa làm chủ câu nói của tôi: Cuộc sống này tình cảm con người mới trên hết!!! Tất cả chỉ là của tạm... Hãy sống tốt với tình cảm của người đã khuất... Để ngày sau ta được mỉm cười.

Khuyết Danh

(*) Trung sĩ Lê Phước Hậu là người đã tự sát trong vùng sinh lầy của "[Chuyến công tác cuối cùng](#)" chỉ cách tôi chừng 5 thước. Người cùng lọt trong vùng sinh lầy là Trung sĩ Nguyễn Văn Chánh đã đi tìm xác Hậu.

Ngọc 729.

*Nguồn: Internet eMail by **Đoàn Hữu Định** chuyển*